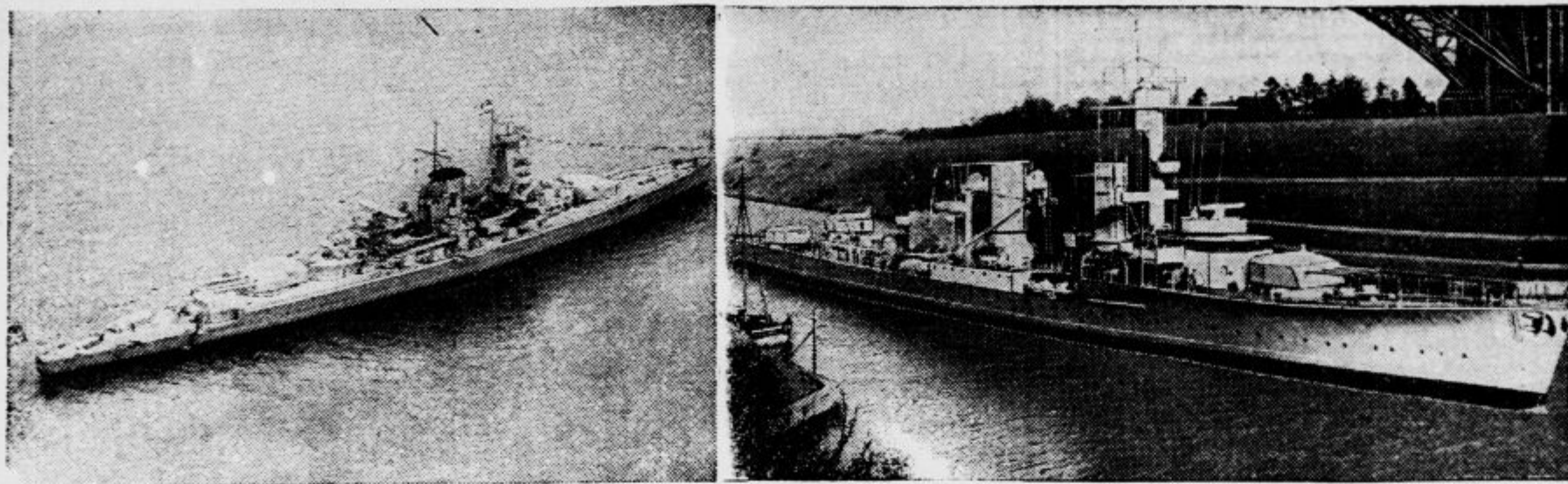

Potopljeni križarki „Blücher“ in „Karlsruhe“

V borbi pred Oslom je bila uničena nemška 10tisoč tonska oklopna križarka »Blücher«, eden najnovejših tipov bojnih ladij, ki so ga Nemci uvrstili v vojno mornarico šele junija 1937. Ta ladja, ki jo prikazuje slika na levi, je merila v dolžino 195 m. Njeni stroji so proizvajali 110.000 k. s., posadka pa je štela 1150 moških. Pri Kristiansundu je bila potopljena lahka križarka »Karlsruhe« (slika na desni). Ta bojna ladja je bila v službi nemške mornarice od leta 1927. Imela je Dieslove motorje, ki so proizvajali 65.000 k. s., njena posadka je štela okoli 600 moških. V dolžino je merila 169 m.

Henleinov zemljevid

Nalepili ga bodo po vseh javnih prostorih na Angleškem

Iz Londona poročajo, da bo tamošnje ministrstvo za informacije izdalo v 300.000 izvodih znani zemljevid, ki so ga češkoslovaške oblasti našle o priliki hišne preiskave 1. 1938. pri voditelju sudetskich Nemcev poslancu Henleinu. Ta zemljevid bo nalepljen po vseh javnih prostorih Velike Britanije ter označen kot »Vojni cilji Nemčije«.

O tem zemljevidu so časopisi že poročali, ko je bil najden v politični prtljaji g. Henleina, toda takrat ni skoro nihče verjel v njegovo resnost in stvarnost. Karta namreč predvideva nemško ekspanzijo v naslednjih postopnihasedbah: Spomladi

1938 — Avstrija; jeseni 1938 — Češkoslovaška; spomladi 1939 — Madžarska; jeseni 1939 — Poljska; spomladi 1940 — Rumunija; jeseni 1940 — ostali Balkan; spomladi 1941 — Danska, Belgija, Nizozemska, severozapadna Francija in Švica; jeseni 1941 — sovjetska Ukrajina.

Za 1. 1948. so bile predvidene aneksije Švedske in Norveške, Velike Britanije in Portugalske, zatem severozapadni konec Španije ter naposled južne Tirolske in Julijske Benečije. Roki so se očitno nekoliko zamešali, ker so se prilike pač izpremenile.

Kdo je vodil operacije na Finskem

Odlikovani poveljniki sovjetske vojske

Moskovski listi so dne 23. marca objavili spisek vojakov, častnikov in višjih poveljnikov, ki so se posebno izkazali v vojni proti Fincem ter so zato tudi prejeli visoka odlikovanja. Iz tega spiska je razvidno, da vesti, ki so pripovedovale o mnogih odstavljenih poveljnikih rdeče vojske, niso bile resnične. Tako so iz t. Sockholma stalno poročali, da je odstavljen in celo ustreljen poveljnik armade Mereckov. V nasprotju s temi vestmi je imenovan poveljeval ves čas leningrajskemu vojnemu okrožju in je bil 23. marca odlikovan za hrabrost in za vzledno izpolnjevanje naložene mu naloge z Leninovim redom in zlato zvezdo; podeljen mu je bil tudi naslov heroja sovjetske zveze.

Isti naslov so dobili tudi poveljnik armade Kulik, poveljnik kijevskega posebnega vojnega okrožja Timošenko in poveljnik inženirskih oddelkov Dudko, dočim poveljnika Zabajkalskega vojnega okrožja Jakovljeva ni med odlikovanci. Najvišje odlikovanje je prejel poveljnik letalskih sil Denisov, ki je poleg naslova »heroj sovjetske zveze«, dobil še drugo zlato zvezdo. V njegovem domačem kraju pa mu bodo postavili bronasti doprsni kip. Po sovjetskih pravilih dobi vsak heroj sovjetske zveze ob enem tudi Leninov red in zlato zvezdo. Denisov je kot izredno odlikovanje prejel še drugo zlato zvezdo.

Pes je rešil družino, sam pa se je zadušil v dimu

V Torunau v Belgiji je nekega hišnega lastnika ponoči zbudilo besno lajanje domačega psa. Mož je žival iz postelje zapovedal, naj bo tiho in je hotel dalje spati. Pes je pa lajal in tulil ter praskal na sobna vrata. Končno je gospodar vstal in stopil ven.

Tedaj je v svojo grozo opazil, da je ves spodnji del stopnic v ognju, gost dim se je valil navzgor. Ker ni bilo več mogoče, da bi zbežali po stopnicah na prosto, je stekel

gospodar k oknu in začel klicati na pomoč. Ljudje so pritekli in čez čas jim je uspelo, da so s pomočjo vrvi spravili moža, njegovo ženo in tri otroke, ki so spali v sobni sobi, na prosto. Skušali so rešiti tudi psa, a ni pomagalo, ker je zvesta žival kmalu potem poginila zaradi zastrupitve z dimom.

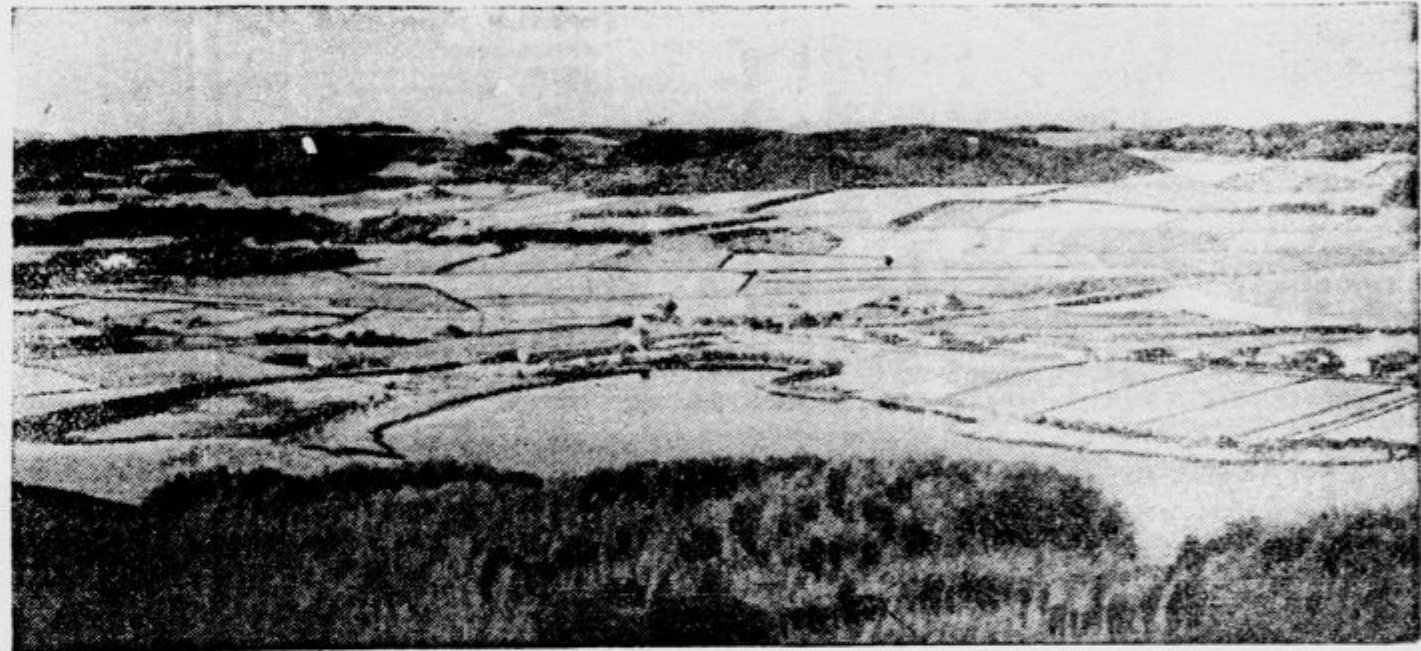
INSERIRAJTE V „JUTRU“!

Kvarte za francoske vojake

Francoska vojaška uprava je izdala posebne igralne kvarte, namenjene izključno vojakom in onim osebam, ki so mobilizirane za vojna dela. Te podobice niso obdavčene in so zato znatno cenejše. Igrati pa smejo z njimi samo vojaki in njih vporaba v zaledju je strogo prepovedana. Pri komer izmed civilnih oseb se najde že rahla igra kvart, bo kaznovan z globo od 12.000 do 36.000 frankov. Ako se take kvarte najdejo v kakem klubu, se globa podvoji. Kdor pa hrani take kvarte v izvirnem ovitku, se mu ni treba bati kazni. Vojaške kvarte so označene kot take na zunanji strani s široko francosko trobojnico.

Pokrajina na Jütlandu

Danska dežela je z malimi izjemami ravna — kakor kaže pričujoči posnetek jütlandske pokrajine, ki ima tipično kmetski značaj

Leto z dvema prestopnima dnevnoma

Dr. Oliver Lee, predsednik astronomskega oddelka vseučilišča v amerškem mestu Evanstonu, trdi, da se doba, ki jo imenujemo leto, v vsakem stoletju zmanjša za pol sekunde med tem ko postajajo dnevi vsako leto za eno in tisočinko sekunde daljši. L. 5100. bo naš kolektor kazal en dan premalo in potrebno bo vrniti še en prestopni dan.

Ceše ne veš, zdaš izveš:

da so Nemci zasedli Narvik v 25 minutah in da so prišli tja iz Murmansk, kjer so čakale njih vojne ladje v pripravljenosti; da je prošle dni na letališču v Malmöju (Južna Švedska) izbruhnil ogenj, ki je bil verjetno podtaknjen. Ogenj je nastal v trenutku, ko so se nemške čete izkrcale v Kodanju; da zahtevajo Sovjeti od Fincev ustanovitve mešane rusko-finske družbe, ki bo udeležena pri izrabljanju fiških rudnikov s 45 odstotki; da razpoka Italija danes z 929 podjetji za vojno industrijo; da so Angleži v Gibraltarju težili del posadke nemške trgovinske ladje »Columbus«, ki je bila na poti v domovino; da je umrl na poledicah kapi nemški vojaško-tehnični strokovnjak profesor Karel Becker, šef oddelka za orožje v nemškem vojnem ministrstvu; da lahko izdelajo tovarne v Zedinjenih državah na leto 17.500 letal; da se a miral Byrd ne more vrniti s svoje oprave na Južnem tečaju, ker mu washingtonski kongres ni dovolil nadaljnjih kreditov; da bodo od 1. septembra t. l. dalje prodajali v Italiji domača avtarična torviva; da je Amerika od začetka vojne prodala zaveznikom in nekaterim nevtralnimi državam 90 ladij s skupno tonažo 364.000 bito reg ton; da so med Rusijo in Finsko obnovljeni redni diplomatski odnosi in da bo novi finski poslanik v Moskvi diplomat Paasikivi; da sta Anglija in Francija v prvih sedmih mesecih vojne kupili v Rumuniji dvakrat toliko bencina kakor Nemčija; da so Angleži naročili v Ameriki 10 tisoč letal, katera bodo oborožili na Angleškem; da so skandinavske države v strahu pred dogodki, ki so med tem nastopili, poslali svoje zlato in žlahtne kovine v Ameriko.

Lord Swinton,

predsednik trgovske družbe »English Corporation Ltd.« ki so ji poverjene trgovinske operacije na Balkanu

Telefonski zvonci iz stekla

V Nemčiji, kjer skušajo sirovine, ki jih potrebujejo za vojaške namene in ki jih nimajo preveč, nadomestiti z drugimi sirovini, je poštna uprava odredila, naj se telefonski zvonci izdelujejo v bodeče iz stekla. Prvi aparati s takšnimi zvonci bodo že kmalu v praktični rabi.

Največje evropsko letališče

V Magliani, kakšnih 100 km jugozapadno od Rima in blizu prostora bodoče rimske svetovne razstave, so začeli graditi letališče za kopna in povodna letala. Letališče bodo dogradili 1942. in bo največje v Evropi. Zvezano bo z vrtilnim mostom preko Tibere z razstaviščem.

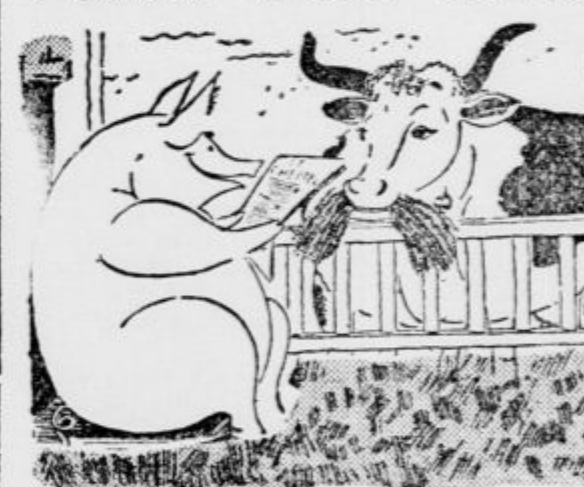
Konec spomenika neodvisnosti v Pragi

Praški župan je moral odrediti, da se v mestni reprezentančni hiši odstrani bronasta tabla, ki spominja na 28. oktober 1918. Tistega dne so v Pragi proglasili neodvisnost bivše češkoslovaške države in kmalu potem so Masaryka izvolili za državnega predsednika.

A NEKDOTA

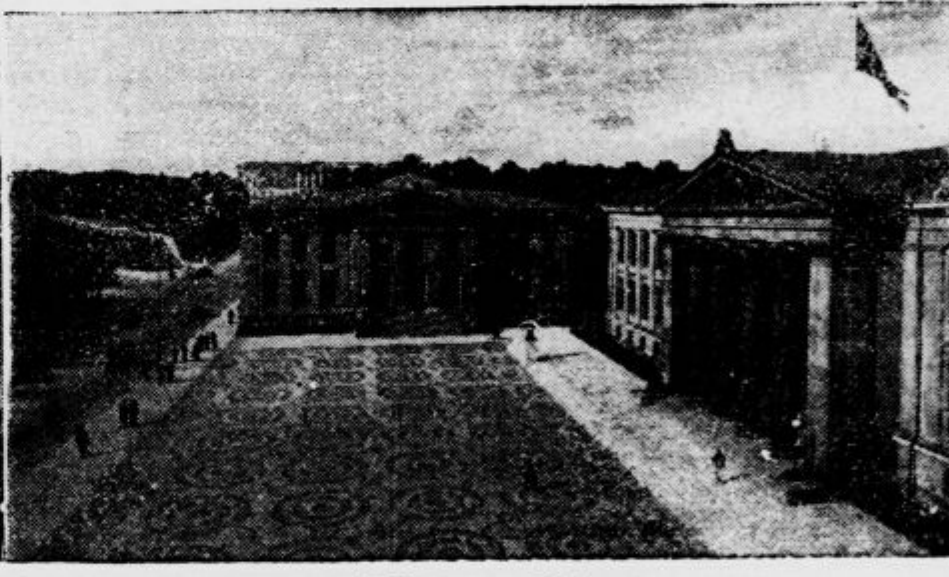
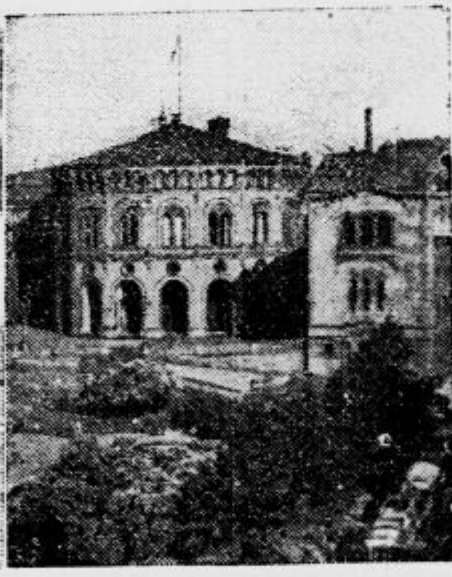
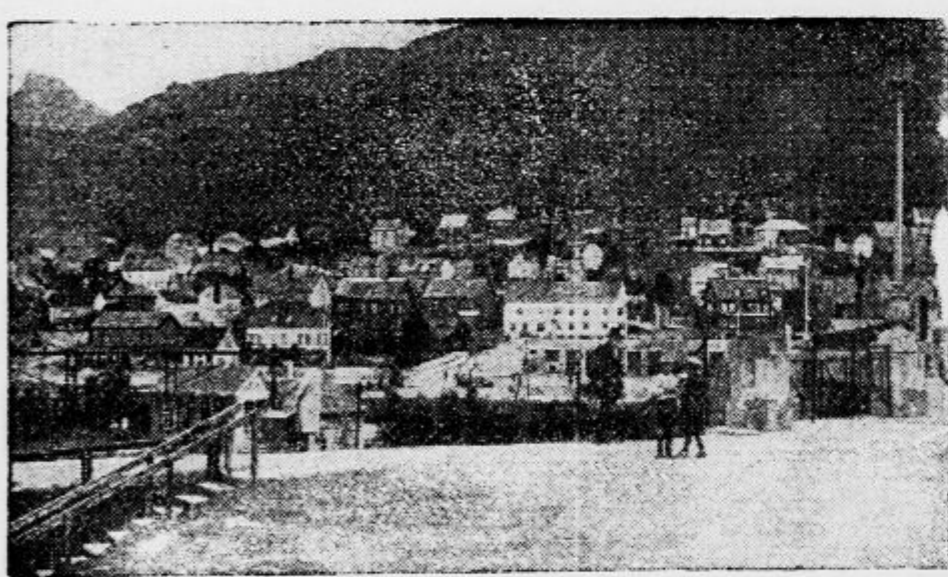
Göttingenski kirurg Langenbeck je imel smisel samo za svojo stroko in z njenega stališča je vse gledal. V nekem svojem predavanju je dejal: »Na svetu sta samo dve vrsti ljudi: ena: ki se daje operirati, in druga, ki čama operira!«

VSAK DAN ENA

»Ugodna novica! Obetajo se trije brezmesni dnevi na teden!...« (»Tevere«)

Tri sličice iz Norveške

Na levi: Pristanišče Narvik — V sredi: Norveški storting (parlament) — Desno: Univerza v Oslu

MICHEL ZEVACO:

85

Don Juan

ROMAN.

Ti štirje možje so bili francoski kralj, Essé in Sansac — dva mlada plemiča, tovariša in strežaja njegovih razuzdanstev — in grof de Loraydan.

Amari de Loraydan se je to pot prvič vračal v svojo hišo, odkar je bil zaklenil Klotarja Ponthuškega v skrito čumnato, da bi tam umrl od gladi.

Ni se mogel ubraniti mrzlega potu, ki mu je rosil lase. Vendar je z vročino vneto odprl vrata v častno dvorano ter gostobesedno dejal: »Ponižno prosim vaše veličanstvo za zamero. Nič ni pripravljenega za dostojen sprejem...«

»Ho, ho,« se je zasmejal Franc I., »dobar podložnik. ki ima dva milijona liber premoženja, mora znati vsak čas prirediti svojemu kralju dostojen sprejem...«

Loraydan se je sključil v dve gube, prestrašen po teh besedah, ki so mu napovedovale nemilost; in njegova prijatelja Esse in Sansac sta se pri tisti priči odmaknila od njega. kakor da bi bil okužen. »Nu, saj ne mislim tako hudo,« je smeje se nadaljeval Franc I. »Upam, da najdeš v svoji kleti vsaj steklenko španskega vina, ki ga je tvoja služkinčad pozabila... meni v korist!«

»Sire!« je zajekal Loraydan, pijan od groze. Služkinčad!... Brisard, njegov edini sluga, jo je predstavljal komaj za silo. In kleti so bile zdav-

naj suhe, zlati kozarci in kristalni kelihi, ki jih je oče tako visoko cenil, so bili zdavnaj zastavljeni posojevalcem. Loraydan je v mislih preklel samega sebe, ker ni bil uganil, da se bo kralj spotoma želel ustaviti pri njem. S Turquandovim denarjem bi bil pač lahko ukrenil vse, kar je bilo treba, da bi se ta obisk obrnil njemu v čast.

»Odkod naj vzamem steklenko španskega vina?« je obupno pomislil.

Nato je odprl vrata v častno dvorano, rekoč:

»Sire, storil bom vse, kar morem. Vaše veličanstvo naj izvoli vstopiti.«

Komaj je, bolj mrtev kot živ, izrekel te besede in odprl vrata, da spusti kralja, Esséja in Sansaca naprej, je obstal kakor vkopan:

Častna dvorana je bila žarko razsvetljena!...

Od koga? Zakaj? Kako? Odkod se je bilo vzel teh dvajset ali trideset belih voščenk, ki so gorele v srebrnih svečnikih? Loraydan ni mogel verjeti svojim lastnim očem.

Kralj, ki je bil ta čas pristopil k mizi, je veselo vzkliznil:

»Oh, Loraydan, Loraydan, kaj vraga nam priporočuješ? Na mojo vero, večerja, ki si jo pripravil, bi spravila še puščavnika v izkušnjavo...«

In res! Miza je bila pogrnjena z bleščečimi belimi, bogato izvezenimi, s čipkami obrobjenimi prtomi, kakršne si videval samo pri najrazsnejših vladarjih. Okrog mize je stalo dvanajst stolov in pred stoli je bilo pripravljenih dvanajst dragoceno izdelanih priborov iz suhega zlata; mizna plošča se je šibila pod slastnimi jedili na pladnjih

iz dragih kovin, v skledah iz finega porcelana in brušenega kristala; vmes so se iskrlile vitke, plemenito oblikovane steklenke z žlahtnimi vini. Postavljenih je bilo dvanajst čaš — enajst srebrnih in ena zlata, ki je bila večja od drugih. Eden izmed dvanajststolov je bil prekrasen naslanjač, ki je stal na vzvišenem odru.

Franc I. je takoj sedel v ta naslanjač; ni se mogel zmotiti.

Nato je mignil Esséju, Sansacu in Loraydanu, naj store takisto.

Essé in Sansac sta ubogala, Loraydan pa je dejal:

»Sire, vaše veličanstvo naj mi dovoli, da stojim. Moja dolžnost je, da vam strežem.«

Franc I. je prikimal. Nato je s prijateljsko karajočim glasom velel:

»Če tako misliš, odslovi svoje ljudi, ki nas gledajo in poslušajo. Prihodnjici pa ne maram, da bi tvoji slugi vedeli, da sem prišel semkaj ob uri, ko mora biti vsak dober mož v zakonski postelji.« Pri teh besedah se je Franc I. glasno zagrohotal.

Loraydan je poskočil in naglo vrgel oči po dvorani. Tedaj je zagledal nekaj, česar še ni bil opazil:

V ozadju širne dvorane je stalo osem slug v paradižnih livreh kakor osem negibnih kipov. In tedaj je Loraydan uganil!

Spoznal je, kateri čarovnik je bil uresničil te pravljicne sanje!

Med temi osmimi služabniki, samimi visokimi, krepkimi, širokoplečimi postavami, ki bi se bili

zlahka uprl celi četi kraljevih švicarjev, je bil spoznal dva ali tri obraze, ki jih je bil videl pri Turquandu...

Da. Beranžerkin oče, ki je bil davi zvedel iz Loraydanovih lastnih ust, da se bo kralj zvečer plazil okrog njegove hiše, je bil vse to pripravil, sluteč, da se bo hotel kralj ustaviti v Loraydanovem dvorcu.

Turquand je sovražil Franca I. kot brezvestnega zapeljivca in ponočnega zalezovalca žensk.

Toda Turquand je hotel, da bi postal njegov bodoči zet vsemogočen na francoskem dvoru. Modri, zamišljeni Turquand je bolj od najspretnjšega dvorjana vedel, kako se prikupiti vladarju... takšnemu, kakršen je bil Franc I.

Ko je Amari de Loraydan vse to premislil, je takoj našel svojo običajno hladnokrvnost, svoj ponos in svojo samozavest.

Odmašil je eno izmed steklenk in nallil kralju, ki se je že loteval jedi, govoreč:

»Priznaj, Loraydan, kar po pravici povej, da si me pričakoval.«

»Sire,« je rekel Loraydan, »svojega kralja zmerom pričakujem. Vendar priznam, da sem se v dnu srca nocoj še posebno nadejal te visoke časti. Kajti vaše veličanstvo mi je blagovoliло napovedati, da pride v Vrvarsko ulico...«

»In tvoj dvorec je tu kar najprikladnejša izhodna točka, jeli?« je s polnimi usti rekel Franc I.

Loraydan je videl, da je bil storil v kraljevi milosti nov, velik korak naprej. Toda v svoji napuhjenosti je prisodil vso slavo samemu sebi ter pozabil, da je zanjo dolžnik Turquandu.

